

Lappgubben, som gärna ville få sin dotter frisk, beslutade sig även för att skaffa sig en kittel av denna storlek. Han begav sig därför till en marknad i Lycksele och fick där tag på en kopparslagare från Umeå. Han beställde då att denne skulle göra honom en stor kopparkittel, efter de mått han uppgav. Kopparslagaren som ej kunde förstå vad lappgubben skulle använda en så stor kittel till, frågade därför vad han skulle använda honom till, samt huru han skulle kunna frakta honom till fjälls. Lappgubben svarade: "Må frakta ska' hä noch val bra, bä du gör som jak säg". Därpå lämnade han kopparslagaren betalningen, samt tillsade honom, att han, skänkt sedan han gjort kitteln färdig, skulle bära ut honom tre torsdagskvällar efter varandra.

Kopparslagaren, som tyckte sig hava fått ett ganska underligt uppdrag, beslutade sig dock för att göra såsom lappgubben beställt.

När första torsdagskvällen kom, sedan han gjort kitteln, bar han därför ut honom, samt ställde sig själv skrattande på sidan, för att se vad som då skulle ske. När han stått en stund hörde han en knäppning i kitteln, men han trodde att det var handtaget som slog emot kanten. Andra torsdagskvällen kom, och även nu blev kitteln utburen. Nu hördes från kitteln ett ljud, liknande det som uppstår när man buklar tunn plåt. När kitteln den tredje torsdagskvällen blev utburen, hördes från densamma ett fräsande ljud och kitteln höjde sig upp i luften samt försvann snart ur den häpne kopparslagarens åsyn.

En tid därefter träffade kopparslagaren ovannämnda lappgubbe och frågade honom då om han erhållit kitteln. Denne svarade då: "Pra karl, pra karl gjort som hä va beställt".

Förra året köpte ingenjören H. Hult i Umeå en mycket stor

kittel av några Tärnelappar, och enligt sägnen skall det vara den ovan nämnda kitteln.

G. W. Gustafsson.

Gunnarn, Stensele.

3 7 / 1910

